

LENAU

CAPELA DE PE WURMLING

Ca o luntre ușurică
Sus capela se ivește
Și, pe valuri de verdeață,
Pacinică spre cer plutește

În amurg intrau o dată
În cuprinderea-i puste
Voci de preoți, psalmi cucernici
Din păreți păreau că 'nvie ,

În icoană, sta cu fața-i,
Maica domnului, plecată,
Negreșit în amintirea
Vremurilor de altă-dată!

Zorile și asfințitul
Vin pe rînd să i se 'nchine,
Dar din lume, dintre oameni
La ea nimeni nu mai vine

Sfînt fior se simte 'n taina
Ce aicea stăpînește,
Par'că pînă azi o rugă
Pe sub bolți mai rătăcește

Soarele plecînd se 'nchină
Din apus capelei sfinte,
Strînse lîngă prag frățește
Zac tăcutele morminte

Peste ele și pe cripte
Pacea toamnei se așează,
Colo, păsări stoluri, stoluri
Către-amiaz' se depărtează !

Doarme tot ! dintre morminte
Unele sînt prăbușite,
Somnoroase cruci se pleacă
Peste ele, ostenite

Pomului îi cade frunza
Vîntul serii cum l-ade,
Cum îi cade, cînd adoarme,
Pruncului o jucărie

Molcomit de oboseală
Morții de aicea lină,
Toată vechea lui durere
Sufletu-mi și-o mai alină !

Trad de I PRISCU.